

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Lenky Kaniové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupený JUDr. Vítem Vohánkou, advokátem se sídlem Na Zámecké 457/5, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2006, č. j. 4 Cad 111/2005 - 29, o námitce podjatosti vznesené žalobcem mj. vůči soudcům 6. senátu zdejšího soudu,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Bohuslav Hnízdl, JUDr. Brigita Chrastilová a JUDr. Milada Tomková **nejsou** vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 101/2007.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 7. 12. 2006, č. j. 4 Cad 111/2005 - 29, zamítl žalobcův návrh na ustanovení mu zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 2. 2006, č. j. 4 Cad 111/2005 - 12, kterým tento soud zamítl žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku žaloby. Proti následnému rozhodnutí o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce podal žalobce dne 19. 12. 2006 další kasační stížnost, jež byla předložena k projednání Nejvyššímu správnímu soudu Městským soudem v Praze a které byla přidělena spisová značka 6 Ads 101/2007. Pro toto řízení si žalobce pravděpodobně zvolil zástupce JUDr. Víta Vohánku (třebaže podmínka povinného zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti by mu byla prominuta vzhledem k tomu, že tato otázka je předmětem kasačního přezkumu; plná moc není ve spise založena), jehož prostřednictvím žalobce svou kasační stížnost dne 28. 5. 2007 doplnil.

Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 29. 11. 2007 poučil účastníky řízení o tom, že danou věc bude podle rozvrhu práce rozhodovat šestý senát ve složení JUDr. Bohuslav Hnízdl, JUDr. Brigita Chrastilová a JUDr. Milada Tomková, a že v případě dlouhodobé nepřítomnosti některého ze jmenovaných soudců může být senát doplněn některým ze soudců čtvrtého senátu. Současně je poučil o tom, že mají-li za to, že některý z uvedených soudců je vyloučen z projednávání a rozhodování věci pro svůj poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům, mohou namítnout jeho podjatost v propadné lhůtě jednoho týdne od tohoto vyrozumění.

Na uvedené poučení reagoval žalobce (dále též „stěžovatel“) podáním ze dne 5. 12. 2007, v němž mj. uvedl, „že v uvedené věci jednají vyloučení soudci NSS, s. ř. s., § 8/1, v této věci již rozhodli v předchozím soudním řízení, pouze se opakují.“

Vzhledem k tomu, že stěžovatelem vznesená námitka podjatosti neobsahovala specifikaci co do konkrétních osob a důvodů, vyzval zdejší soud stěžovatele k jejímu upřesnění do deseti dnů od obdržení této výzvy.

Stěžovatel reagoval svým přípisem opět na samé hranici čitelnosti ze dne 5. 2. 2008, ve kterém ovšem pouze zopakoval, že „v uvedené neskončené věci v řízení dle Listiny zákl. práv a svobod, čl. 30, jednájí vyloučení soudci NSS v čele s Baxou, kde uvedení soudci a všichni soudci NSS v této věci MS v Praze, a KS Ostrava opakovaně nic než 100x rozhodli, pouze se opakují.“

K námitce podjatosti se dne 20. 2. 2008 vyjádřili všichni členové senátu, který má podle rozvrhu práce o kasační stížnosti stěžovatele rozhodnout (JUDr. Bohuslav Hnízdil, JUDr. Brigita Chrástilová a JUDr. Milada Tomková) a všichni tři shodně uvedli, že se necítí podjati a že v dané věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 101/2007 nemají žádný poměr k věci, účastníkům ani k jejich zástupcům.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Stěžovatel v rozporu s § 8 odst. 5 s. ř. s. neuvedl žádný relevantní důvod a omezil se pouze na konstatování, že všichni soudci zdejšího soudu se již podíleli na rozhodování v předcházejících řízeních v této věci. Z ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. sice plyne, že jedním z důvodů pro vyloučení soudců je skutečnost, že se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení, musí jít však o totožnou věc; podílem na předcházejícím soudním řízení pak bude například situace, kdy soudce působil ve věci jak u krajského soudu, tak posléze u Nejvyššího správního soudu, popřípadě naopak (kdy by jako člen senátu Nejvyššího správního soudu věc vrátil krajskému soudu, kde by zasedal jako člen senátu, nebo jako specializovaný samosoudce, a měl by ji znovu projednávat). Taková situace však v posuzované věci nenastala a výslovně není ani namítána. Lze přitom odkázat i na usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. Nao 2/2003 - 18, (publikováno pod č. 53/2004 Sb. NSS), v němž bylo jasně vyloženo, že „předchozím soudním řízením“ není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků.

Vzhledem ke shora řečenému a také se zřetelem k tomu, že sami výše jmenovaní soudci uvedli, že se necítí být v této věci podjati, neshledal druhý senát Nejvyššího správního soudu návrh stěžovatele na vyloučení soudců 6. senátu zdejšího soudu z projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 6 Ads 101/2007 důvodným.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 a contr.).

V Brně dne 4. března 2008

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu